

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 grudnia 1962 r.

Nr 62

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 296 — z dnia 24 września 1962 r. w sprawie określenia rodzajów działalności gospodarczej zwolnionych od obowiązku uzyskania zezwolenia na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług 545
- 297 — z dnia 24 września 1962 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej 547

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 298 — z dnia 30 października 1962 r. w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej Konwencji o liniach ładunkowych, podpisanej w Londynie dnia 5 lipca 1930 r. 559
- 299 — z dnia 30 października 1962 r. w sprawie przyjęcia przez Maroko Konwencji o Międzyrządowej Morskiej Organizacji Doradczej, podpisanej w Genewie dnia 6 marca 1948 r. 559
- 300 — z dnia 30 października 1962 r. w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym oraz w Układzie o tranzycie międzynarodowych służb powietrznych, podpisanych w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. 560

296

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 września 1962 r.

w sprawie określenia rodzajów działalności gospodarczej zwolnionych od obowiązku uzyskania zezwolenia na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby prowadzące lub podejmujące niżej wymienione rodzaje zarobkowej działalności gospodarczej zwolnione są od obowiązku uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności wytwórczej, przetwórczej i usługowej, wymaganej stosownie do przepisów ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224), a mianowicie:

A. w dziedzinie rzemiosła:

1. bednarstwo,
2. bielizniarstwo,
3. blacharstwo,
4. brązownictwo — tylko w zakresie specjalności: szlifierstwo i polerowanie metali,
5. budowa dróg — tylko w zakresie specjalności: brukarstwo,
6. cerowanie artystyczne,
7. cholewkarstwo usługowe (na zlecenie szewców — z powierzzonego materiału),
8. ciesielstwo (z wyjątkiem robót, dla których wykonywania, stosownie do przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46), wymagane są uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi),
9. czapnictwo,
10. dekarstwo,
11. dziewiarstwo na drutach i szydełkach,

12. elektromechanika (z wyjątkiem mechaniki dźwigowej oraz wyrobu artykułów elektrotechnicznych przeznaczonych dla nieokreślonego odbiorcy),
13. farbiarstwo,
14. fotografowanie (z wyjątkiem portreciarstwa i wyrobu pocztówek),
15. fryzjerstwo,
16. garncarstwo,
17. gorseciarstwo,
18. grawerstwo (z wyjątkiem wyrobu pieczętek),
19. hafciarstwo,
20. instalatorstwo chłodnicze,
21. instrumentarstwo muzyczne,
22. introligatorstwo (z wyjątkiem wyrobu galanterii z papieru, opakowań, wyrobów papierniczych i kartonowych),
23. kamieniarstwo (z wyjątkiem odlewania nagrobków przy użyciu cementu),
24. kapelusznictwo damskie i męskie,
25. kołodziejstwo,
26. koszykarstwo,
27. kotlarstwo (z wyjątkiem kotlarstwa z miedzi),
28. kowalstwo,
29. krawiectwo damskie (z wyjątkiem krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego),
30. krawiectwo męskie (z wyjątkiem krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego),
31. lakiernictwo,
32. malarstwo,
33. malowanie ręczne na tkaninach,
34. malowanie ręczne na szkłe i porcelanie,
35. mechanika maszyn,
36. mechanika młyńska,
37. mechanika ortopedyczna,

38. mechanika precyzyjna (z wyjątkiem wyrobu artykułów przeznaczonych dla nieokreślonego odbiorcy),
39. modelarstwo,
40. optyka,
41. parasolnictwo,
42. powroźnictwo,
43. pozłotnictwo,
44. radiomechanika,
45. rękawicznictwo,
46. rymarstwo (z wyjątkiem kaletnictwa i wyrobu galanterii),
47. sitarstwo (z wyjątkiem wyrobów z włosów),
48. stolarstwo (o ile przedmiotem działalności nie jest w przeważającej części wyrób stolarki budowlanej),
49. szewstwo (o ile przedmiotem działalności nie jest w przeważającej części wyrób obuwia konfekcyjnego),
50. szewstwo ortopedyczne,
51. szklarstwo,
52. skutnictwo,
53. sztukatorstwo,
54. ślusarstwo (z wyjątkiem wyrobu i naprawy wag oraz wyrobu artykułów przeznaczonych dla nieokreślonego odbiorcy),
55. ślusarstwo samochodowe i motocyklowe (z wyjątkiem wyrobu artykułów przeznaczonych dla nieokreślonego odbiorcy),
56. tapicerstwo,
57. wiertnictwo studzien (z wyjątkiem robót prowadzonych przy użyciu maszyn wiertniczych),
58. witrażownictwo,
59. wulkanizatorstwo,
60. wydmuchiwanie szkieł laboratoryjnych,
61. wyrób galanterii z kości i rogu,
62. wyrób szyldów,
63. wyrób sztucznej biżuterii (z wyjątkiem wyrobu z metali nieżelaznych),
64. naprawa wiecznych piór i ołówków automatycznych,
65. zabawkarstwo,
66. zduństwo,
67. zegarmistrzostwo,
68. żaglownictwo;

B. w dziedzinie przemysłu domowego i ludowego:

1. dziewiarstwo na drutach i szydełkach,
2. garncarstwo i ceramika ludowa toczona i lepiona,
3. hafciarstwo,
4. koronkarstwo i ręczny wyrób firanek,
5. koszykarstwo — wyrób koszy, mebli i galanterii z wikliny i trzciny,
6. malowanie ręczne na tkaninach, szkłe i porcelanie,
7. powroźnictwo,
8. rzeźbienie, snycerka, intarsja, inkrustacja w drzewie,
9. tkactwo wykonywane przez ludność wiejską przy użyciu surowców i półfabrykatów włókienniczych pochodzących z własnej hodowli (uprawy),
10. wyrób bielizny damskiej, męskiej i dziecięcej oraz pościelowej,
11. wyrób abażurów,
12. wyrób przedmiotów użytku osobistego, domowego i gospodarskiego, przedmiotów artystycznych, jak również galanterii z drzewa, z rogu i kości oraz z metalu — z wyjątkiem dewocjonalii,
13. wyrób kłódek — tradycyjnie występujący w danym rejonie,
14. wyrób mioteł oraz mat słomianych,
15. wyrób pantofli i trepów,
16. wyrób witraży,
17. wyrób zabawek (z wyjątkiem zabawek z mas plastycznych),

18. wyrób wycinanek i ozdób z papieru, słomy itp.
19. wyrób galanterii ludowo-artystycznej ze skóry wytłaczanej — tradycyjnie występujący w danym rejonie,
20. naprawa przedmiotów gospodarstwa rolnego, domowego i osobistego użytku — wyłącznie przez ludność wiejską,
21. wyrób wieńców;

C. w dziedzinie usług:

1. pranie bielizny,
2. magle, prężenie firanek,
3. prasowanie, czyszczenie, cerowanie i odświeżanie odzieży i krawatów,
4. farbowanie i odświeżanie obuwia i galanterii skórzanej, czyszczenie obuwia, naprawa śniegowców na zimno,
5. podnoszenie oczek, plisowanie, dekatyzowanie, obciążanie guzików i pasków, okretka, mereżka i haft,
6. usługi pomocy domowej, utrzymanie czystości,
7. zakłady kąpielowe i łaźnie,
8. przepisywanie na maszynie, stenografowanie,
9. omloty dla rolników, usługi sieczkarni,
10. wypożyczalnia książek,
11. wypożyczalnia sprzętu gospodarstwa domowego, sprzętu sportowego i turystycznego, sprzętu muzycznego i garderoby,
12. wagi osobowe i siłomierze, wagi wozowe,
13. wynajem pokoiumeblowanych w ilości nie przekraczającej 3, a w miejscowościach uzdrowiskowych, letniskowych oraz wycieczkowych — sezonowy wynajem, także większej ilości pokoi, normalnie zajmowanych przez właściciela (użytkownika) mieszkania na własne potrzeby,
14. przechowywalnie,
15. biura pisania podań,
16. usługowe wypychanie ptaków i zwierząt,
17. przewlekanie koralu i naprawa naszyjników z koralu,
18. naprawa zamków błyskawicznych,
19. inne rodzaje usług, które określi prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w drodze uchwały podjętej po porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości;

D. w dziedzinie przemysłu prywatnego:

1. zakłady eksploatacji kamienia polnego,
2. wytwórnie mączki drzewnej,
3. zakłady wytwarzające wyroby z wikliny,
4. wędzenie ryb;

E. w dziedzinie przemysłu okrężnego:

1. ostrzenie noży,
2. lutowanie i drutowanie naczyń,
3. wprawianie szyb,
4. reparacja parasoli,
5. inne rodzaje przemysłu okrężnego występujące tradycyjnie na danym terenie, a polegające na wykonywaniu drobnych świadczeń natury przemysłowej.

§ 2. 1. W dziedzinie rzemiosła nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. A, wykonywana zgodnie z przepisami zawartymi w art. 141—147 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) i przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech pracowników najemnych, nie licząc uczniów i członków rodziny.

2. Zwolnieniem objęte są wszystkie specjalności w danym zawodzie rzemieślniczym wymienione na liście rzemiosł w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła z dnia 28 lutego 1957 r. w sprawie zmiany listy rzemiosł (Dz. U. Nr 33, poz. 145), jeżeli nie zo-

stały wyłączone spod zwolnienia stosownie do wykazu zamieszczonego w § 1 lit. A.

§ 3. W dziedzinie przemysłu domowego i ludowego nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. B, wykonywana zgodnie z § 3 ust. 1 i 2, § 4 i § 5 rozporządzenia Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego (Dz. U. z 1956 r. Nr 30, poz. 144 i z 1960 r. Nr 42, poz. 258).

§ 4. 1. W dziedzinie usług nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. C, wykonywana po uzyskaniu — stosownie do art. 7 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym — potwierdzenia zgłoszenia przemysłu i przy zatrudnieniu nie więcej niż czterech pracowników najemnych, nie licząc członków rodziny.

2. Osoby prowadzące wypożyczalnie książek (§ 1 lit. C pkt 10) korzystają ze zwolnienia po uzyskaniu zaświadczenia właściwego do spraw kultury organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, iż spełniają warunki określone w art. 5 dekretu z dnia 17 kwietnia 1946 r. o bibliotekach i opiece nad zbiorami bibliotecznymi (Dz. U. Nr 26, poz. 163).

3. Osoby prowadzące biura pisania podań (§ 1 lit. C pkt 15) korzystają ze zwolnienia po przedstawieniu dowodu uzyskania zezwolenia wydanego przez właściwy organ ad-

ministracji prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw (Dz. U. Nr 31, poz. 269).

§ 5. W dziedzinie przemysłu prywatnego nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. D, wykonywana po uzyskaniu — stosownie do art. 7 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym — potwierdzenia zgłoszenia przemysłu i przy zatrudnieniu nie więcej niż dziesięciu pracowników najemnych, nie licząc członków rodziny.

§ 6. W dziedzinie przemysłu okężnego nie wymaga zezwolenia działalność gospodarcza wymieniona w § 1 lit. E, wykonywana osobiście po uzyskaniu — stosownie do art. 46 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym — licencji (pozwolenia).

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie określenia rodzajów działalności gospodarczej zwolnionych od obowiązku uzyskania zezwolenia na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług (Dz. U. Nr 49, poz. 240).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

297

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 września 1962 r.

w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 4 ust. 3 oraz art. 10 i 13 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 45, poz. 224);
 - 2) o prawie przemysłowym — należy przez to rozumieć rozporządzenie z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami).
- § 2. 1. Rozporządzenie dotyczy zezwoleń na zarobkowe:
- 1) prowadzenie wszelkiego rodzaju działalności wytwórczej i przetwórczej, z wyjątkiem działalności wymienionych w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz z wyjątkiem zakładów gastronomicznych,
 - 2) wykonywanie wszelkiego rodzaju usług przemysłowych i nieprzemysłowych, z wyjątkiem usług wymienionych

w art. 1 ust. 2 pkt 2—7 ustawy, usług z dziedziny obrotu towarowego i pośrednictwa handlowego oraz pracy chałupniczej.

2. Za pracę chałupniczą uważa się pracę wykonywaną w warunkach podanych w § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła z dnia 27 czerwca 1956 r. w sprawie określenia istotnych cech pracy chałupniczej, przemysłu domowego i przemysłu ludowego jako zatrudnień zarobkowych wyłączonych spod przepisów prawa przemysłowego (Dz. U. z 1956 r. Nr 30, poz. 144 i z 1960 r. Nr 42, poz. 258).

3. Rozporządzenie nie dotyczy tych rodzajów działalności gospodarczej spośród wskazanych w ust. 1, które zwolnione zostały od obowiązku uzyskania zezwolenia stosownie do przepisów ustawy.

4. Za zarobkową uważa się działalność gospodarczą podejmowaną na własny rachunek i ryzyko w celu uzyskania stałego lub sezonowego źródła przychodu, niezależnie od tego, czy stanowi ona główne, czy uboczne zajęcie osoby fizycznej bądź zasadniczy lub uboczny przedmiot działalności osoby prawnej.

5. Nie uważa się za zarobkową działalność prowadzoną przez jedną lub więcej osób (zespoły), jeśli wytwarzane artykuły lub świadczone usługi przeznaczone są wyłącznie na zaspokojenie potrzeb osób, które prowadzą daną działalność (członków zespołu).